KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/968,

annettu 30 päivänä huhtikuuta 2018,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 täydentämisestä haitallisia vieraslajeja koskevien riskinarviointien osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta 22 päivänä lokakuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ([1]) ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) N:o 1143/2014 4 artiklan mukaisesti unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien luettelon, jäljempänä 'unionin luettelo', jota on päivitettävä säännöllisesti. Edellytyksenä uuden lajin sisällyttämiselle unionin luetteloon on, että on suoritettu kyseisen asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu riskinarviointi. Asetuksen (EU) N:o 1143/2014 5 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa esitetään yhteiset tekijät, jotka on otettava huomioon riskinarvioinnissa, jäljempänä 'yhteiset tekijät'.

(2) Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) N:o 1143/2014 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää komissiolle pyyntöjä sisällyttää haitallinen vieraslaji unionin luetteloon. Näihin pyyntöihin on liitettävä riskinarviointi. Olemassa on jo useita menetelmiä ja tutkimussuunnitelmia riskinarvioinnin suorittamiseksi, ja niitä käytetään ja noudatetaan tiedeyhteisössä biologisten invaasioiden alalla. Näiden menetelmien ja tutkimussuunnitelmien arvo ja tieteellinen luotettavuus olisi tunnustettava. Jotta voidaan tehokkaasti hyödyntää olemassa olevaa tietoa, kaikki menetelmät ja tutkimussuunnitelmat, jotka sisältävät yhteiset tekijät, olisi hyväksyttävä riskinarvioinnin laatimista varten. Kuitenkin sen varmistamiseksi, että kaikki päätökset lajien lisäämisestä luetteloon perustuvat yhtä korkealaatuisiin ja luotettaviin riskinarvionteihin, ja ohjeiden antamiseksi riskinarvioijille siitä, miten varmistetaan, että yhteiset tekijät otetaan huomioon asianmukaisesti, on tarpeen esittää yksityiskohtainen kuvaus yhteisistä tekijöistä sekä riskiarvioinnissa käytettävät menetelmät, joita olemassa olevissa menetelmissä ja tutkimussuunnitelmassa olisi noudatettava.

(3) Jotta riskinarvioinnilla voidaan tukea päätöksentekoa unionin tasolla, sillä pitäisi olla merkitystä koko unionille, lukuun ottamatta syrjäisimpiä alueita, jäljempänä 'riskinarviointialue'.

(4) Jotta riskinarviointi muodostaisi luotettavan tieteellisen perustan ja tiiviin näytön päätöksenteon tueksi, kaikkia siinä olevia tietoja, mukaan lukien lajin kyky vakiintua ja levitä ympäristössä asetuksen (EU) N:o 1143/2014 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, olisi tuettava parhaalla käytettävissä olevalla tieteellisellä näytöllä. Tämä olisi otettava huomioon riskinarvioinnissa käytettävissä menetelmissä.

(5) Haitalliset vieraslajit ovat vakava ympäristöuhka, mutta kaikkia lajeja ei ole tutkittu yhtä hyvin. Jos lajia ei esiinny riskinarviointialueella tai sitä esiintyy ainoastaan vähäisiä määriä, on mahdollista, että lajista ei ole tietoja tai tiedot ovat puutteellisia. Siihen mennessä, kun lajista saadaan kaikki tiedot, laji on jo voitu tuoda riskinarviointi-alueelle tai se on voinut levitä siellä. Näin ollen riskinarvioinnissa olisi voitava ottaa huomioon tällainen tietojen puute sekä käsitellä erittäin suurta epävarmuutta, joka liittyy lajien tuonnin tai leviämisen seurauksiin.

(6) Jotta riskinarvioinnista saadaan luotettava perusta päätöksenteon tueksi, siihen olisi sovellettava tinkimätöntä laadunvalvontaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisten tekijöiden soveltaminen

Tämän asetuksen liitteessä esitetään yksityiskohtainen kuvaus asetuksen (EU) N:o 1143/2014 5 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa esitettyjen yhteisten tekijöiden soveltamisesta.

([1]) EUVL L 317, 4.11.2014, s. 35.

2 artikla

Riskinarvioinnissa sovellettavat menetelmät

1. Riskinarvioinnin on sisällettävä tämän asetuksen liitteessä esitetyt yhteiset tekijät, ja siinä on noudatettava tässä artiklassa esitettyjä menetelmiä. Riskinarviointi voi perustua mihin tahansa tutkimussuunnitelmaan tai menetelmään sillä edellytyksellä, että kaikki tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 1143/2014 esitetyt vaatimukset täyttyvät.

2. Riskinarvioinnin on katettava unionin alue, lukuun ottamatta syrjäisimpiä alueita, jäljempänä 'riskinarviointialue'.

3. Riskinarvioinnin on perustuttava kaikkein luotettavimpiin käytettävissä oleviin tieteellisiin tietoihin, mukaan lukien kansainvälisen tutkimuksen tuoreimmat tulokset, joita tuetaan viittauksilla vertaisarvioituihin tieteellisiin julkaisuihin. Tapauksissa, joissa käytettävissä ei ole vertaisarvioituja tieteellisiä julkaisuja, joissa kyseisistä julkaisuista saadut tiedot ovat puutteellisia tai joissa halutaan täydentää koottuja tietoja, tieteelliseen näyttöön voi myös kuulua muita julkaisuja, asiantuntijalausuntoja, jäsenvaltioiden viranomaisten keräämiä tietoja, virallisia ilmoituksia ja tietokannoista saatavia tietoja, mukaan lukien kansalaisten tiedealoitteista saadut tiedot. Kaikki lähteet on mainittava ja niihin on viitattava.

4. Käytetyn menetelmän tai tutkimussuunnitelman on mahdollistettava riskinarvioinnin saattaminen päätökseen myös silloin, kun käytettävissä ei ole tietoa tietystä lajista tai kun jotakin lajia koskevat tiedot ovat puutteellisia. Kun tiedot ovat puutteellisia, riskinarvioinnissa on nimenomaisesti tuotava tämä esiin, jotta riskinarviointiin ei jää avoimia kysymyksiä.

5. Kuhunkin riskinarvioinnin sisältävään kysymykseen on liitettävä arviointi epävarmuuden tai varmuuden tasosta, ja siitä on käytävä ilmi se mahdollisuus, että kysymystä varten tarvittavia tietoja ei ole käytettävissä, tiedot ovat puutteellisia tai käytettävissä oleva näyttö on ristiriitaista. Vastaukseen liitettävän epävarmuuden tai varmuuden tasoa koskevan arvioinnin on perustuttava dokumentoituun menetelmään tai tutkimussuunnitelmaan. Riskinarvioinnin on sisällettävä viittaus kyseiseen dokumentoituun menetelmään tai tutkimussuunnitelmaan.

6. Riskinarvioinnin on sisällettävä tiivistelmä sen eri tekijöistä sekä yleiset päätelmät selkeässä ja johdonmukaisessa muodossa.

7. Laadunvalvontaprosessi on olennainen osa riskinarviointia, ja siihen on kuuluttava ainakin kahden vertaisarvioijan suorittama arviointi riskinarvioinnista. Riskinarvion on sisällettävä kuvaus laadunvalvontaprosessista.

8. Riskinarvioinnin laatijoiden ja vertaisarvioijien on oltava riippumattomia, ja heillä on oltava asiaan liittyvää tieteellistä asiantuntemusta.

9. Riskinarvioinnin laatijat ja vertaisarvioijat eivät saa kuulua samaan laitokseen.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä huhtikuuta 2018.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Yhteisten tekijöiden yksityiskohtainen kuvaus

Yhteiset tekijät	Yksityiskohtainen kuvaus
5 artiklan 1 kohdan a alakohta – lajin kuvaus, mukaan lukien sen taksonominen nimi, aiemmat vaiheet sekä sen luontainen ja mahdollinen levinneisyysalue	1) Lajin kuvauksessa on annettava riittävästi tietoa sen varmistamiseksi, että lajin tunnistaminen on ymmärrettävä ilman turvautumista muuhun dokumentaatioon. 2) Riskinarvioinnin kattavuus on rajattava selkeästi. Vaikka yleisenä sääntönä kustakin yksittäisestä lajista olisi laadittava yksi riskinarviointi, joissakin tapauksissa voi olla perusteltua laatia yksi riskinarviointi, joka kattaa useamman lajin (esim. jos lajit kuuluvat samaan sukuun ja niillä on vastaavat tai samanlaiset ominaisuudet ja vaikutukset). On ilmoitettava selvästi, jos riskinarviointi kattaa useamman kuin yhden lajin tai jos siihen ei kuulu tai kuuluu ainoastaan tiettyjä alalajeja, alempia taksoneita, hybridejä, lajikkeita tai rotuja (ja jos niin on, mistä alalajista, alemmista taksoneista, hybrideistä, lajikkeista tai roduista on kysymys). Tällaiset valinnat on perusteltava asianmukaisesti. 3) Lajin taksonomisten tunnistetietojen on sisällettävä kaikki seuraavat osat: — taksonominen suku, lahko ja luokka, johon laji kuuluu, — lajin tämänhetkinen tieteellinen nimi ja nimen laatija, — tämänhetkisen tieteellisen nimen yleisimmät synonyymit, — kaupassa käytetyt nimet, — luettelo yleisimmistä alalajeista, alemmista taksoneista, hybrideistä, lajikkeista tai roduista, — tiedot muista lajeista, jotka näyttävät hyvin samanlaisilta: — muut vieraslajit, joilla on samanlaiset haitalliset ominaisuudet ja joita on vältettävä korvaavana lajina (tässä tapauksessa voidaan harkita riskinarvioinnin laatimista useasta lajista yhdessä, katso kohta 2); — muut vieraslajit, joilla ei ole samanlaisia haitallisia ominaisuuksia ja joita voitaisiin mahdollisesti käyttää korvaavina lajeina; — alkuperäiset lajit, jotta vältetään mahdolliset virheet tunnistuksessa ja toimien kohdentamisessa. 4) Lajin historian kuvauksen on sisällettävä lajin invaasiohistoria, mukaan lukien invaasion kattamat maat (riskinarviointialueella ja muualla, mikäli sillä on merkitystä) sekä tiedot ensimmäisten havaintojen, vakiintumisen ja leviämisen ajankohdista. 5) Lajin luontaisen ja mahdollisen levinneisyysalueen kuvauksen on sisällettävä tiedot maanosasta tai maanosan osasta, ilmastovyöhykkeestä ja luontotyypistä, joissa lajia esiintyy luontaisesti. Tarvittaessa olisi ilmoitettava, voisiko laji levitä luontaisesti riskinarviointialueelle.
5 artiklan 1 kohdan b alakohta – kuvaus lajin lisääntymis- ja leviämismalleista ja dynamiikasta, mukaan lukien arvio siitä, ovatko ympäristöolot sellaiset, että se voi lisääntyä ja levitä	1) Lisääntymis- ja leviämismallien kuvausten on sisällettävä tiedot lajin elinkaaresta ja käyttäytymispiirteistä, jotka voivat selittää sen kyvyn vakiintua ja levitä, kuten lisääntymis- ja kasvustrategia, leviämiskyky, elinaika, ympäristö- ja ilmastovaatimukset, erityiset ja yleiset ominaisuudet ja muut asiaan liittyvät käytettävissä olevat tiedot. 2) Lisääntymismalleja ja -dynamiikkaa koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat osat: — luettelo ja kuvaus lajin lisääntymismekanismeista;

Yhteiset tekijät	Yksityiskohtainen kuvaus
	— arvio siitä, vallitseeko riskinarviointialueella sopivat ympäristöolosuhteet lajin lisääntymiselle; — tiedot lajin lisääntymisyksikköihin liittyvästä paineesta (sukusolujen, siementen, munien tai lisääntymisyksiköiden määrä, lisääntymissyklien määrä vuodessa) kunkin lisääntymismekanismin osalta suhteessa riskinarviointialueen ympäristöolosuhteisiin. 3) Leviämismalleja ja -dynamiikkaa koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat osat: — luettelo ja kuvaus lajin lisääntymismekanismeista; — arviointi siitä, vallitseeko riskinarviointialueella sopivat ympäristöolosuhteet lajin leviämiselle; — tiedot kunkin leviämismekanismin nopeudesta suhteessa riskinarviointialueen ympäristöolosuhteisiin.
5 artiklan 1 kohdan c alakohta – kuvaus lajin mahdollisista, sekä tarkoituksellisista että tahattomista, tuonti- ja leviämisväylistä, sekä tarvittaessa hyödykkeistä, joihin laji yleensä yhdistetään	1) On tarkasteltava kaikkia kyseeseen tulevia tuonti- ja leviämisväyliä. Perustana on käytettävä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ([1]) yhteydessä laadittua väylien luokittelua. 2) Tarkoituksellisen tuonnin väyliä koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat osat: — luettelo ja kuvaus väylistä sekä tiedot niiden merkityksestä ja niihin liittyvistä riskeistä (esim. riskinarviointialueelle kohdistuvan tuonnin todennäköisyys kyseisten väylien perusteella; selviämisen, lisääntymisen ja määrän kasvun todennäköisyys kuljetuksen ja varastoinnin aikana; siirtymisen mahdollisuus ja todennäköisyys kyseisiltä väyliltä sopivaan elinympäristöön tai isäntään), mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan tiedot erityisestä alkuperästä tai väylien päätepisteistä; — tiedot lisääntymisyksikköihin liittyvästä paineesta (esim. yksilöiden arvioitu määrä tai kulkukertojen tiheys kyseisillä väylillä), mukaan lukien uuden invaasion todennäköisyys hävittämisen jälkeen. 3) Tahattomia tuonnin väyliä koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat osat: — luettelo ja kuvaus väylistä sekä tiedot niiden merkityksestä ja niihin liittyvistä riskeistä (esim. riskinarviointialueelle kohdistuvan tuonnin todennäköisyys kyseisten väylien perusteella; selviämisen, lisääntymisen ja määrän kasvun todennäköisyys kuljetuksen ja varastoinnin aikana; todennäköisyys siitä, ettei tuontia havaita maahantulopaikassa; siirtymisen mahdollisuus ja todennäköisyys kyseisiltä väyliltä sopivaan elinympäristöön tai isäntään), mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan tiedot erityisestä alkuperästä tai väylien päätepisteistä; — tiedot lisääntymisyksikköihin liittyvästä paineesta (esim. yksilöiden arvioitu määrä tai kulkukertojen tiheys kyseisillä väylillä), mukaan lukien uuden invaasion todennäköisyys hävittämisen jälkeen. 4) Kuvauksen hyödykkeistä, joihin laji yleensä yhdistetään, on sisällettävä luettelo ja kuvaus hyödykkeistä sekä maininta niihin liittyvistä riskeistä (esim. kauppavirran määrä; todennäköisyys siitä, että hyödyke on kontaminoitunut tai toimii vektorina).

([1]) UNEP/CBD/SBSTTA/18/9/Add.1. – Viittausten biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen yhteydessä laadittuun väylien luokitteluun on oltava viittauksia kyseisen luokittelun viimeisimpään muutettuun versioon.

Yhteiset tekijät	Yksityiskohtainen kuvaus
	5) Leviämisen tarkoituksellisia väyliä koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat tekijät: — luettelo ja kuvaus väylistä sekä tiedot niiden merkityksestä ja niihin liittyvistä riskeistä (esim. riskinarviointialueella tapahtuvan leviämisen todennäköisyys kyseisten väylien perusteella; selviämisen, lisääntymisen ja määrän kasvun todennäköisyys kuljetuksen ja varastoinnin aikana; siirtymisen mahdollisuus ja todennäköisyys kyseisiltä väyliltä sopivaan elinympäristöön tai isäntään), mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan tiedot erityisestä alkuperästä tai väylien päätepisteistä; — tiedot lisääntymisyksikköihin liittyvästä paineesta (esim. yksilöiden arvioitu määrä tai kulkukertojen tiheys kyseisillä väylillä), mukaan lukien uuden invaasion todennäköisyys hävittämisen jälkeen. 6) Leviämisen tahattomia väyliä koskevan kuvauksen on sisällettävä kaikki seuraavat tekijät: — luettelo ja kuvaus väylistä sekä tiedot niiden merkityksestä ja niihin liittyvistä riskeistä (esim. riskinarviointialueella tapahtuvan leviämisen todennäköisyys kyseisten väylien perusteella; selviämisen, lisääntymisen ja määrän kasvun todennäköisyys kuljetuksen ja varastoinnin aikana; havaitsemisen helppous; siirtymisen mahdollisuus ja todennäköisyys kyseisiltä väyliltä sopivaan elinympäristöön tai isäntään), mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan tiedot erityisestä alkuperästä tai väylien päätepisteistä; — tiedot lisääntymisyksikköihin liittyvästä paineesta (esim. yksilöiden arvioitu määrä tai kulkukertojen tiheys kyseisillä väylillä), mukaan lukien uuden invaasion todennäköisyys hävittämisen jälkeen. 7) Kuvauksen hyödykkeistä, joihin lajin leviäminen yleensä yhdistetään, on sisällettävä luettelo ja kuvaus hyödykkeistä sekä maininta niihin liittyvistä riskeistä (esim. kauppavirran määrä; todennäköisyys siitä, että hyödyke on kontaminoitunut tai toimii vektorina).
5 artiklan 1 kohdan d alakohta – perusteellinen arviointi riskistä, joka koskee tuontia asianomaisille luonnonmaantieteellisille alueille sekä vakiintumista ja leviämistä näillä alueilla nykyisissä olosuhteissa ja ennakoitavissa ilmastonmuutosoloissa	1) Perusteellisesta arvioinnista on saatava käsitys riskeistä, joita liittyy lajin tuontiin tietyille riskinarviointialueella sijaitseville luonnonmaantieteellisille alueille sekä vakiintumiseen ja leviämiseen niillä, ja siinä on selitettävä, miten ennakoitavissa olevat ilmastonmuutosolot vaikuttavat kyseisiin riskeihin. 2) Kyseisten riskien perusteelliseen arviointiin ei tarvitse liittää kaikkia ilmastonmuutosskenaarioiden perusteella tehtäviä simulaatioita, mikäli tehdään arviointi todennäköisestä tuonnista, vakiintumisesta ja leviämisestä keskipitkällä aikavälillä (esim. 30–50 vuotta) sekä liitetään siihen selkeä selostus oletuksista. 3) Edellä 1 kohdassa tarkoitetut riskit voidaan kuvata käyttäen esimerkiksi termejä ”todennäköisyys” tai ”nopeus”.
5 artiklan 1 kohdan e alakohta – kuvaus lajin nykyisestä levinneisyydestä, mukaan lukien se, esiintyykö lajia jo unionissa tai sen naapurimaissa, sekä ennuste sen todennäköisestä tulevasta levinneisyydestä	1) Kuvauksen tämänhetkisestä leviämisestä riskinarviointialueella tai naapurimaissa on sisällettävä kaikki seuraavat tekijät: — luettelo riskinarviointialueella sijaitsevista luonnonmaantieteellisistä alueista tai merien osa-alueista, joilla lajia esiintyy ja joille se on vakiintunut; — lajin tämänhetkinen vakiintumistilanne kussakin jäsenvaltiossa ja tarvittaessa naapurimaissa.

Yhteiset tekijät	Yksityiskohtainen kuvaus
	2) Ennusteen todennäköisestä tulevasta leviämisestä riskinarviointialueella tai naapurimaissa on sisällettävä kaikki seuraavat tekijät: — luettelo riskinarviointialueella sijaitsevista luonnonmaantieteellisistä alueista tai merien osa-alueista, joilla laji voisi vakiintua, erityisesti ennakoitavissa ilmastonmuutosoloissa; — luettelo jäsenvaltioista ja tilanteen mukaan naapurimaista, joihin laji voisi vakiintua, erityisesti ennakoitavissa ilmastonmuutosoloissa.
5 artiklan 1 kohdan f alakohta – kuvaus luonnon monimuotoisuudelle ja siihen liittyville ekosysteemipalveluille aiheutuvista haittavaikutuksista, mukaan lukien haittavaikutukset, joita aiheutuu alkuperäisille lajeille, suojelluille alueille, uhanalaisille luontotyypeille sekä ihmisten terveydelle, turvallisuudelle ja taloudelle, sekä saatavilla oleva tieteellinen tietämys huomioiden laadittu arvio mahdollisista tulevista vaikutuksista	1) Kuvauksessa olisi erotettava toisistaan tunnetut vaikutukset ja mahdolliset tulevat vaikutukset luonnon monimuotoisuuteen ja siihen liittyviin ekosysteemipalveluihin. Tunnetut vaikutukset on kuvattava riskinarviointialueen osalta sekä tarvittaessa kolmansien maiden osalta (esim. jos niissä vallitsee samanlaiset ilmasto-olosuhteet). Mahdollinen tuleva vaikutus arvioidaan ainoastaan riskinarviointialueen osalta. 2) Tunnettujen vaikutusten kuvauksen ja mahdollisia tulevia vaikutuksia koskevan arvioinnin on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan laadulliseen tai määrälliseen näyttöön. Vaikutuksen suuruus on pisteytettävä tai muuten luokiteltava. Käytetyn pisteytys- tai luokittelujärjestelmän on sisällettävä viittaus perustana olevaan julkaisuun. 3) Luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvien tunnettujen vaikutusten kuvauksessa ja mahdollisia tulevia vaikutuksia koskevassa arvioinnissa on viitattava kaikkiin seuraaviin tekijöihin: — eri luonnonmaantieteelliset alueet tai merien osa-alueet, joilla laji voisi vakiintua; — alkuperäiset lajit, joille aiheutuu vaikutuksia, mukaan lukien uhanalaisten lajien luettelo ja neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([2]) liitteissä luetellut lajit sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([3]) soveltamisalaan kuuluvat lajit; — luontotyypit, joille aiheutuu vaikutuksia, mukaan lukien uhanalaiset luontotyypit ja direktiivin 92/43/ETY liitteissä luetellut luontotyypit; — suojellut alueet, joille aiheutuu vaikutuksia; — kemialliset, fyysiset tai rakenteelliset ominaisuudet ja ekosysteemien toiminta; — vesien ekosysteemien ekologinen tila, jolle aiheutuu vaikutuksia, tai merivesien ympäristötila, 4) Ekosysteemipalveluille aiheutuvien tunnettujen vaikutusten kuvauksessa ja mahdollisia tulevia vaikutuksia koskevassa arvioinnissa on viitattava kaikkiin seuraaviin tekijöihin: — tuotantopalvelut; — sääntelypalvelut; — kulttuuripalvelut. 5) Ihmisten terveydelle, turvallisuudelle ja taloudelle aiheutuvien tunnettujen vaikutusten kuvauksen ja mahdollisia tulevia vaikutuksia koskevan arvioinnin on tilanteen mukaan sisällettävä seuraavat tiedot: — ihmisten sairaudet, allergiat ja muut taudit, jotka voivat johtua suoraan tai välillisesti jostakin lajista; — vahingot, jotka aiheutuvat suoraan tai välillisesti jostakin lajista ja joilla on merkitystä ihmisten, omaisuuden tai infrastruktuurin turvallisuudelle; — lajin esiintymisestä aiheutuvat suorat tai välilliset häiriöt tai muut seuraukset taloudelliselle tai sosiaalisille toiminnalle.

([2]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

Yhteiset tekijät	Yksityiskohtainen kuvaus
5 artiklan 1 kohdan g alakohta – arvio mahdollisista vahinkojen kustannuksista	1) Arvioinnissa luonnon monimuotoisuudelle ja siihen liittyville ekosysteemipalveluille aiheutuvien vahinkojen mahdollisista kustannuksista rahallisesti tai muutoin mitattuna on kuvattava kyseisiä kustannuksia määrällisesti ja/tai laadullisesti riippuen siitä, mitä tietoja on käytettävissä. Mikäli käytettävissä olevat tiedot eivät ole riittäviä koko riskinarviointialueeseen kohdistuvien kustannusten arvioimiseen, on käytettävä laadullisia tietoja tai tapaustutkimuksia eri puolilta unionia tai kolmansista maista, jos niitä on saatavilla. 2) Arvioinnissa ihmisten terveydelle, turvallisuudella ja taloudelle aiheutuvien vahinkojen mahdollisista kustannuksista on kuvattava kyseisiä kustannuksia määrällisesti ja/tai laadullisesti riippuen siitä, mitä tietoja on käytettävissä. Mikäli käytettävissä olevat tiedot eivät ole riittäviä koko riskinarviointialueeseen kohdistuvien kustannusten arvioimiseen, on käytettävä laadullisia tietoja tai tapaustutkimuksia eri puolilta unionia tai kolmansista maista, jos niitä on saatavilla.
5 artiklan 1 kohdan h alakohta – kuvaus lajin tunnetuista käyttötarkoituksista ja näistä käyttötarkoituksista saatavista sosiaalisista ja taloudellisista hyödyistä	1) Kuvauksen lajin tunnetuista käyttötarkoituksista on sisällettävä luettelo ja kuvaus tunnetuista käyttötarkoituksista unionissa sekä tarvittaessa muualla. 2) Kuvauksen sosiaalisista ja taloudellisista hyödyistä, joita saadaan lajin tunnetuista käyttötarkoituksista, on sisällettävä kuvaus kunkin käyttötarkoituksen ympäristöön liittyvästä, sosiaalisesta ja taloudellisesta merkityksestä sekä tieto tähän liittyvistä hyödynsaajista määrällisesti ja/tai laadullisesti riippuen siitä, mitä tietoja on käytettävissä. Mikäli käytettävissä olevat tiedot eivät ole riittäviä koko riskinarviointialueeseen kohdistuvien hyötyjen arvioimiseen, on käytettävä laadullisia tietoja tai erilaisia tapaustutkimuksia eri puolilta unionia tai kolmansista maista, jos niitä on saatavilla.